

SERV (12/09/2022)

Randnr.	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
1	Art. 3	<p>Door het vrijblijvend karakter van de instapregeling dreigt de vooropgestelde stroomlijning en verbetering van de handhavingsregels nog steeds niet te worden gerealiseerd, terwijl daar nood aan is. De SERV adviseert om het comply or explain principe toe te passen, en een termijn in te schrijven waarbinnen alle sectorale regeling moet worden nagekeken en waar nodig aangepast aan de bepalingen van het kaderdecreet. Om uitholling tegen te gaan, is het daarnaast noodzakelijk dat de bestaande vereiste van comply or explain in de omzendbrief 'Beleids- en regelgevingsprocessen' blijft bestaan en nauwgezet wordt gecontroleerd bij de adviesverlening door de afdeling Wetgeving van de Raad van State en het Vlaams Parlement.</p>	<p>De omzendbrief 'Beleids- en regelgevingsprocessen' van 17 mei 2019 blijft onverkort behouden. Bij de aanpassing van een bestaand handhavingsluik of de introductie van nieuwe regelgeving moet m.a.w. worden uitgelegd waarom niet gekozen wordt voor instap in het KVH. Ook afwijkingen van de KVH – regels, n.a.v. de instap of bij latere wijzigingen, moeten worden verantwoord. Daarbij moet wel worden benadrukt dat de gemotiveerde keuze om niet in te stappen of te voorzien in afwijkingen een perfect legitieme keuze kan zijn in het licht van de specifieke vereisten van de betrokken Vlaamse regelgeving.</p> <p>Omdat er geen rangorde bestaat tussen het KVH en de inhoudelijke decreten, is het inschrijven van een afdwingbare verplichting om Vlaamse regelgeving tegen een bepaalde datum aan te passen of minstens standpunt in te nemen, niet evident. De techniek van de implementatiedecreten is een bewuste keuze, die zowel verbonden is met de politieke realiteit als met het erg divers karakter van de Vlaamse regelgeving. De ene sector is de andere niet, en de uitrol van de Vlaamse kaderregeling zal steeds in meer of mindere mate maatwerk vergen. De techniek van de implementatiedecreten garandeert dit maatwerk.</p> <p>Om te vermijden dat het KVH hetzelfde lot ondergaat als zijn voorganger, zal de Vlaamse Regering nog deze legislatuur een ontwerp indienen dat een eerste omvangrijke groep van Vlaamse regelgeving uit diverse sectoren onder de toepassing van het kaderdecreet brengt.</p>

2	Art. 4, 77 - 84	De SERV vraagt om concreter te zijn over de timing van de uitrol van Vlaams Handhavingsplatform (VHP).	<p>Het VHP wordt op dit ogenblik reeds ontwikkeld, en de eerste functionaliteiten (digitaal klassement, digitaal sanctiedossier, sanctieregister, kennisgevingen via het platform) zullen naar verwachting medio 2023 technisch klaar zijn. In de loop van 2023 – 2024 zullen nog andere functionaliteiten, zoals het maatregelenregister, worden toegevoegd. De financiering van deze operatie is reeds verzekerd.</p> <p>Begin 2023 zal ook worden aangevangen met het testen van de deugdelijke werking van het VHP via proefaansluitingen. De gesprekken met proefaansluiters zijn reeds lopende.</p> <p>Bepaalde onderdelen van het VHP, zoals bv. het maatregelenregister, hebben geen legistische basis in het KBH. De volledige uitrol van het VHP is daardoor pas mogelijk nadat het KVH in werking is getreden.</p>
3	Art. 4, 6, 77 - 84	De SERV vraagt om de principes en ambities van de digitalisering te concretiseren in het ontwerp en de memorie.	<p>Het digitaal klassement is een authentieke bron voor wat de in artikel 4 §1, 1ste lid bedoelde documenten betreft. Het betreft een databank en geen kruispuntbank. De informatie uit het digitaal klassement wordt ontsloten via het sanctieregister, het maatregelenregister en de toegang, bedoeld in artikel 80 KVH. Dit zal worden verduidelijkt in de memorie.</p> <p>Het VHP wordt ontwikkeld en beheerd door het agentschap Justitie & Handhaving in samenwerking met Digitaal Vlaanderen. Het wordt zo gebouwd dat het zowel de gegevensuitwisseling tussen de handhavingspartners als de rapportering over handhaving zoveel mogelijk faciliteert.</p> <p>Gegevensuitwisseling gebeurt via de beveiligde kennisgeving van documenten via het VHP (art. 4, §3), de toegang tot het sanctieregister (art. 79) en het maatregelenregister (art. 83) voor door het KVH aangeduide instanties, en de toegang tot bepaalde gegevens uit het bredere VHP na toestemming van de VR (art. 80).</p>

			<p>De communicatie met de burger verloopt waar mogelijk via “mijn burgerprofiel”, volgens de regels van het Bestuursdecreet. Stukken, gericht aan de burger, worden kennisgegeven via e – box, tenzij deze niet geactiveerd is. In dat laatste geval zorgt het platform voor een papieren afdruk en de klassieke verzending ervan aan de betrokkene.</p> <p>Via “mijn burgerprofiel” zal de burger de mogelijkheid hebben om aan hem gerelateerde vermeldingen in het sanctieregister te raadplegen, uittreksels ervan af te drukken en de stukken van het bijhorende sanctiedossier digitaal in te kijken. Er wordt verder onderzocht of het indienen van verzoeken om gehoord te worden, schriftelijke verweren en bezwaarschriften in sanctie – en herstelprocedures, het betalen van voorstellen tot het betalen van een geldsom en zelfs de organisatie van digitale hoorzittingen, ook via mijn burgerprofiel kunnen verlopen.</p> <p>De communicatie met ondernemingen zal naar verwachting op een gelijkaardige manier verlopen via het ondernemingsloket.</p> <p><i>Business process re-engineering</i> gebeurt via de introductie van het KVH als gemeenschappelijk juridisch platform. De aansluiting op het VHP, waartoe alle leden van de Vlaamse Regering zich hebben geëngageerd, is evenwel niet gekoppeld aan een instap in het KVH.</p> <p>Het VHP kan in de toekomst een databron vormen voor de Vlaamse Kruispuntbank, die ze zal kruisen met andere data van (onder andere) Vlaamse en federale oorsprong. De Vlaamse Kruispuntbank heeft een breder opzet dan de handhaving van Vlaamse regelgeving op zich, en is om die reden niet opgenomen in het KVH.</p> <p>In reactie op de opmerking van de SERV en de VTC over de termijnen voor de schrapping uit het sanctieregister en het maatregelenregister wordt enkel de termijn voor schrapping uit het sanctieregister behouden.</p>
--	--	--	---

			<p>Voor alle andere bewaartermijnen sluit het Kaderdecreet aan bij de algemene systematiek, vooropgesteld in art. III.80 e.v. Bestuursdecreet. Dit houdt in dat de concrete bewaartermijnen van categorieën van overheidsinformatie, volgens de criteria, opgesomd in artikel 6 KVH, worden vastgelegd in Serieregisters, na goedkeuring bij de bevoegde selectiecommissie.</p> <p>Alleen de termijnen van 10 en 6 jaar voor de publicatie in het bestuurlijk sanctieregister blijven behouden. Deze termijnen zijn gerelateerd aan de termijnen die het toepassingsgebied van de figuren van uitstel en opschorting aflijnen (art. 34), en op hun beurt verband houden met de verjaringstermijn voor de bestuurlijke sanctionering van misdrijven en inbreuken (5 en 3 jaar, via stuiting te brengen op 10 en 6 jaar).</p> <p>Het uiterst gevoelig karakter van publicaties in het sanctieregister noodzaakt een uniforme, vaste termijn. Het schrappen van de publicatie van de vervolging uit het sanctieregister, betekent overigens niet dat de onderliggende data verdwijnen: deze data blijven opvraagbaar in de handavingsbibliotheek (art. 80) voor diegenen die er toegang toe hebben, volgens de in de serieregisters bepaalde termijnen en voorwaarden.</p>
4	Art. 14 & 15	De SERV stelt dat de toezichtslasten moeten worden beperkt tot het noodzakelijke. Zij stelt vast dat toezichthouders beschikken over ruime bevoegdheden, terwijl het algemene proportionaliteitsbeginsel wellicht te vaag is om echt richtinggevend te zijn.	Conform artikel 8 §4 KVH mag de toezichthouder maar van zijn bevoegdheden gebruik maken als dat redelijkerwijs nog is voor de vervulling van zijn taak. De Vlaamse Regering kan verdere verfijningen doorvoeren door sommige bevoegdheden uit te sluiten voor de categorieën van toezichthouders die ze aanwijst of aan bijkomende voorwaarden te verbinden. Om verder tegemoet te komen aan de opmerking van de SERV, wordt aan artikel 8 §4 uitdrukkelijk toegevoegd dat de toezichthouder er over moet waken dat de inzet van zijn bevoegdheden geen onevenredige schade veroorzaakt bij de overtreder of derden.

5	Art. 11, 14	De SERV stelt dat de inzet van bepaalde toezichtrechten zouden kunnen leiden tot schendingen van het <i>nemo tenetur</i> - beginsel.	<p>In de opsporingsfase worden de toezichtrechten in functie van het <i>nemo tenetur</i>-beginsel ingeperkt. Art. 20 §2 bevestigt uitdrukkelijk dat verdachten in het kader van een opsporingsonderzoek nooit verplicht zijn om belastende verklaringen af te leggen of wilsafhankelijke informatie te overhandigen. De toezichthouder is verplicht om de verdachte op deze rechten te wijzen telkens wanneer hij hem in het kader van een opsporingsonderzoek om inlichtingen of documenten e.d. verzoekt.</p> <p>Bewijsmateriaal dat bekomen is in strijd met deze regels wordt als onregelmatig beschouwd in het kader van bestuurlijke vervolgingen. Art. 36, 1ste lid bevestigt dat de regels voor het gebruik van onregelmatig verkregen bewijselementen in strafzaken, ook van toepassing zijn op bestuurlijke vervolgingen.</p>
6	Hfst 2, 4 -6.	De SERV waardeert dat het voorontwerp aandacht heeft voor de potentiële zware gevolgen voor overtreders, maar vraagt zich toch af of het niet wenselijk is een algemene bepaling op te nemen voor gevallen waar onderzoeks-, herstel- en beveiligingsmaatregelen een onevenredig grote impact hebben.	Het KVH bevat specifieke regels die moeten verzekeren dat publieke herstelmaatregelen (art. 48 §2, 2 ^{de} lid, 2° en 3°) en beveiligingsmaatregelen (63 §3) geen onevenredige gevolgen veroorzaken. Naar aanleiding van het SERV-advies wordt een gelijkaardige bepaling ingevoegd voor wat het gebruik van toezichtrechten betreft (art. 8 §4, 1 ^{ste} lid in fine)
7	Art. 71 §2	De SERV wijst erop dat de kosten verbonden aan de uitvoering van maatregelen ook kunnen worden verhaald op de houders van zakelijke rechten het goed waar de maatregelen worden uitgevoerd, ten belope van de verrijking die de uitvoering van de maatregelen hen rechtstreeks heeft opgeleverd. Zij vraagt zich af welke verweermiddelen deze houders van zakelijke rechten kunnen aanwenden, te meer omdat de uitvoering van deze maatregelen vrijgesteld is van vergunningen / toelatingen e.d..	<p>In het gerechtelijke spoor kunnen deze houders van zakelijke rechten a) vrijwillig tussenkomen in het burgerlijk of strafrechtelijk geding of b) derdenverzet aantekenen tegen de door de rechter uitgesproken maatregel.</p> <p>In het bestuurlijke spoor voorziet artikel 74 KVH in de mogelijkheid voor derden om beroep in te stellen tegen herstelbeslissingen of herstelschikkingen, binnen de 45 dagen nadat zij er kennis van hebben genomen. Via een aanpassing van het DBRC-decreet, die wordt doorgevoerd naar aanleiding van de intrede van ondermeer het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid in het KVH, wordt bovendien voorzien in de mogelijkheid voor deze derden om tussen te komen in hangende beroepen, ingesteld door de overtreder tegen herstelbeslissingen of herstelschikkingen.</p>

8	-	De SERV vraagt de introductie van een snelle klachtenprocedure of ombudsdienst, en de verankering van een willig beroep in het voorontwerp te overwegen.	<p>Klachten m.b.t. Vlaamse inspectiediensten kunnen worden ingediend bij de Vlaamse Ombudsdienst.</p> <p>Het willig beroep vereist vanuit zijn aard geen verankering in de regelgeving en is steeds mogelijk.</p>
9	Hfst. 8.	De SERV vraagt om minstens de bepalingen uit het KBH over beleidslijnen en het handhavingsprogramma en – rapport te behouden in het KVH. Bovendien zijn op centraal niveau bijkomende inspanningen nodig om werk te maken van een echt handhavingsbeleid.	<p>Het KVH kiest ervoor om de beleidsvoorbereiding, het programmatorisch handhaven en rapporteren niet op een centraal niveau te organiseren. Het vormgeven van dit beleid behoort in eerste instantie de inhoudelijk bevoegde minister toe. De minister van Justitie & Handhaving heeft uiteraard een coördinerende rol, die echter niet noodzakelijk decretaal moet worden vastgelegd.</p> <p>Om tegemoet te komen aan de opmerking van de SERV, wordt voorzien in de mogelijkheid voor de VR om - voor de Vlaamse regelgeving die ze aanwijst - nadere regels te bepalen voor het vaststellen van beleidslijnen, handhavingsprogramma's, de rapportering via handhavingsrapporten en de organisatie van netwerk – en kennisfora.</p>
10	Art. 29, 30	De SERV vraagt zich af waarom er geen aandacht is voor alternatieve sancties zoals leer – en taakstraffen.	In Vlaamse regelgeving wordt vrijwel nooit voorzien in dergelijke alternatieve sancties, wat mogelijk (mede) verbonden is met het gegeven dat de opvolging ervan doorgaans erg arbeidsintensief is. Ook in bv. de Wet Dierenwelzijn zijn dit soort sancties op heden niet opgenomen. Het KVH volgt die trend. De beleidsvelden die hier toch specifieke nood aan zouden hebben, kunnen die mogelijkheid nog altijd opnemen in het inhoudelijk decreet.
11	Hfst.4	De SERV vraagt om te bekijken of burgerlijke rechters de bevoegdheid moeten krijgen om op verzoek van partijen of ambtshalve Vlaamse overheden te informeren over gedingen waarin door Vlaamse regelgeving geregelde algemene belangen ingeroepen worden, zodat ze hun	Wanneer burgerlijke rechters in een geding tussen private partijen maatregelen bevelen i.f.v. particuliere belangen, is de uitvoering van die maatregelen niet vrijgesteld van de toepasselijke vergunnings – toelatings – of machtigingsplicht. Dit is enkel het geval voor publieke herstel- en beveiligingsmaatregelen, binnen de contouren van artikel 71 §2, 3 ^{de} lid KVH.

		opmerkingen kunnen inbrengen zonder gedingpartij te worden.	De betrokken overheden zijn bijgevolg nog steeds in staat de algemene belangen waarover zij waken veilig te stellen via de bestaande vergunningstelsels, en de voorgestelde regeling lijkt om die reden niet nodig.
12	Art. 42, 45, 55, 74	De SERV ondersteunt de keuze voor het Vlaamse Handhavingscollege als standaard rechtscollege voor de rechterlijke controle op bestuurlijke sanctie- en herstelbeslissingen, maar is bezorgd over het ontstaan van divergentie tussen rechtspraak van het nieuwe rechtscollege en de eerdere rechtspraak van de Raad van State. Zij wijst er tevens op dat het onduidelijk is of het beroep al dan niet schorsend werkt.	Aangezien de Raad van State voor de beslissingen van het Handhavingscollege zal fungeren als cassatierechter, is het risico op een grote breuk met eerdere rechtspraak beperkt. Het beroep bij het Handhavingscollege werkt niet schorsend. Via een aanpassing van het DBRC-decreet, die wordt doorgevoerd naar aanleiding van de implementatie van ondermeer het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid in het KVH, zal wel worden voorzien in een schorsingsprocedure bij het Handhavingscollege.
13	Art. 73	De SERV meent dat de afwijking op de algemeenheid in de begroting (non-affectatiebeginsel) ook nadelen kan hebben, en vraagt minstens om deze afwijking te motiveren.	Handhaving is primair gericht op het voorkomen of herstellen van schade aan door Vlaamse regelgeving beschermde algemene belangen. Aangezien handhaving niet altijd zal voorkomen dat publieke schade optreedt, en de publieke schade ook na de handhavingsacties niet altijd (volledig) hersteld zal zijn, is het logisch dat de bekomen opbrengsten worden geherinvesteerd in nieuwe handhavingstaken of minstens het specifieke algemeen belang dat bedreigd was of schade heeft opgelopen.
15	Art. 38 §5, 76	De SERV vraagt wat de relatie is tussen door de Vlaamse Regering vastgelegde beleidslijnen en het protocol, gesloten tussen de beboetingsinstantie en het Openbaar Ministerie.	Aangezien de beleidslijnen van de Vlaamse Regering bindend zijn voor de beboetingsinstantie, kan zij geen protocol afsluiten dat daarmee strijdig is.
16	Art. 2, 8°	De SERV vraagt om toe te voegen aan de definitie van bestuurlijk sepot: de voorlopige <u>en herroepbare</u> beslissing	Op deze vraag wordt ingegaan.
17	Art. 2, 9°	De SERV vraagt om als vorm beveiligde zending de betekening door een gerechtsdeurwaarder toe te voegen.	Op deze vraag wordt ingegaan.
18	Art. 2, 10°	De SERV vraagt een toevoeging aan de definitie van beveiligingsmaatregelen om deze maatregelen	Dit onderscheid vloeit reeds voort uit de definities van straffen en bestuurlijke sancties. Het is duidelijk dat beveiligingsmaatregelen (zoals publieke

		voldoende te onderscheiden van straffen en bestuurlijke sancties.	herstelmaatregelen) niet mogen worden gebruikt in functie van leedtoevoeging.
19	Art. 2, 20°	De definitie van een normschending bevat een inhoudelijke regel.	Het gegeven dat een als normschending aangeduide gedraging verboden is zonder dat zij een straf of sanctie uitmaakt, omschrijft de aard van de gedraging zonder een inhoudelijke regel uit te maken.
20	Art. 2,19°	De SERV merkt op dat de definitie van een misdrijf geen rekening houdt met de mogelijkheid tot alternatieve bestuurlijke sanctionering	Op deze vraag werd ingegaan: de definitie werd genuanceerd.
21	Art. 4 §1 laatste lid, 5°	De SERV vraagt om dit punt aan te vullen met de zinsnede "met inbegrip van de gegevens die het mogelijk maken de identiteit van de dader of daders vast te stellen".	Op deze vraag werd ingegaan.
22	Art. 5 §2, tweede lid	De SERV merkt op dat het niet duidelijk is welke politierechter bevoegd is.	De territoriale bevoegdheid van de politierechter wordt geregeld door het Gerechtelijk Wetboek.
23	Art. 9 §1,2°	De SERV vraagt om aan de bevestiging dat de maatregelen geen straf mogen zijn in de zin van artikel 6 EVRM, toe te voegen dat ze bijgevolg niet leedtoevoeging mogen worden gebruikt.	Het is aan het EHRM om invulling te geven aan het begrip "straf" als vermeld in artikel 6 EVRM.
24	Art. 9 §2	Het lijkt alsof de toezichthouders zelf kunnen beslissen om al dan niet te verbaliseren.	Zie randnr. 89.
25	Art. 9 §4	De SERV vraagt om aan deze bepaling toe te voegen dat de geverbaliseerde om een kosteloos afschrift van het proces-verbaal kan verzoeken.	De toegang tot stukken van het opsporingsonderzoek is geregeld door art. 5 KVH. Zie ook randnr. 89.
26	Art. 18 §2, 22 §1.	De SERV vraagt om om de geldigheidsduur van de machtiging van de politierechter te beperken tot maximaal 1 maand.	Op deze vraag werd ingegaan: zie invoeging.
27	Art. 18 §5	Artikel 18 lijkt ingewikkeld geregeld en in de praktijk weinig toe te voegen.	Op deze opmerking werd ingegaan door artikel 18 §5 te schrappen.
28	Art. 31 §2, 5°	De SERV vindt de persoonlijkheid van de verdachte als criterium voor het bepalen van de hoogte van de sanctie onduidelijk en vraagt een andere formulering.	Op deze vraag werd ingegaan door het supprimeren van de categorieën 3° tot en met 5°, omdat zij in essentie subcategorieën zijn van de categorieën 1 en 2, wat onnodig tot verwarring aanleiding geeft.

29	Art. 35,1°	De SERV vraagt een invoeging in dit punt dat verduidelijkt dat het doel om te ontsnappen aan de vervolging niet noodzakelijk het enige doel moet zijn.	Op deze vraag wordt ingegaan: zie invoeging.
30	Art. 35,2°	De SERV vraagt waarom er geen verjaringsregeling is opgenomen m.b.t. inbreuken.	Art. 35, 2° bevat wel een verjaringsregeling voor inbreuken.
31	Art. 58	De SERV vraagt zich af of artikel 58 wel in de juiste afdeling staat.	Op deze vraag werd ingegaan door de aanpassing van de titel van afdeling 4.

MINARAAD (08/09/2022)

	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
32	Art. 36, 3 ^{de} lid	De Minaraad vraagt om het cumulverbod tussen de hoedanigheden van vaststeller en beboetingsinstantie in hetzelfde dossier ook te laten gelden voor eenvoudige procedures.	Op deze vraag wordt ingegaan. Zie de aanpassingen in de aanhef van 36, 3 ^{de} lid en artikel 44 §2, eerste lid, in fine.
33	Art. 2, 24°	De Minaraad vraagt om te verduidelijken wat het gevolg is voor het herstelbeleid als een of twee van de drie componenten van publieke schade niet of niet meer aanwezig zijn.	Het wegvallen van een component van de schade impliceert dat voor dat onderdeel geen herstel meer kan worden opgelegd. Als het misdrijf, de inbreuk of de normschending (component 1: de onregelmatigheid die het misdrijf, de inbreuk of de normschending zelf vormt) al voltrokken / beëindigd is, kan de staking ervan niet meer worden bevolen.

			<p>Als de onwettige situatie die door het misdrijf, de inbreuk of de normschending tot stand is gebracht (component 2: de onregelmatigheid die er het gevolg van is) , ondertussen geregulariseerd is, is ook voor dit onderdeel geen herstel meer mogelijk.</p> <p>Als componenten 1 en 2 allebei zijn weggevallen, is enkel nog herstel mogelijk m.b.t. component 3, met name de publieke verliezen die veroorzaakt zijn door componenten 1 en 2, uiteraard voor zover deze verliezen zich effectief hebben voorgedaan. Dit gaat bv. over de tijdelijk verminderde natuurwaarden die het gevolg zijn van het illegaal kappen van een houtkant, gaande van de periode van de kap tot aan het moment waarop de heraanplantte houtkant volgroeid is.</p>
34	Art. 3, 3 ^{de} lid en art. 4.	De Minaraad ondersteunt de digitalisering, maar het is niet duidelijk wat het gevolg is van de onmiddellijke van-toepassing-verklaring.	De “onmiddellijke van-toepassing-verklaring” is gerelateerd aan het gegeven dat de digitalisering en het gebruik en de toegang van het Vlaams Handhavingsplatform (VHP) niet afhankelijk is van een instap in het KVH zelf. Ook zonder instap, kan de VR beslissen dat deze bepalingen rond digitalisering en het VHP van toepassing worden op Vlaamse regelgeving, wanneer die regelgeving daar klaar voor is.
35	Hfst 2.	De Minaraad vraagt om in het KVH (uitdrukkelijk) op te nemen dat het toezicht “onafhankelijk en neutraal” moet worden uitgeoefend.	Op deze vraag wordt ingegaan. Zie de aanvulling in artikel 8 §4, eerste lid, in fine KVH.
36	Art. 18	De Minaraad vraagt om aan de betredingsregeling toe te voegen dat de toezichthouders bij betreding de interne en externe veiligheidsprocedures in acht moeten nemen	Op deze vraag wordt ingegaan. Zie de aanvulling in artikel 18 §1 in fine KVH.
37	Hfst. 3	De Minaraad herhaalt zijn stelling dat depenalisering dient te gebeuren op basis van deugdelijke en geëxpliceerde criteria.	Aangezien het KVH instappers geenszins verplicht tot depenalisering, is dit een ander debat. Welke gedragingen verboden zijn, en de kwalificatie ervan als misdrijven, inbreuken of normschendingen, blijft een zaak van het inhoudelijk decreet.

38	Art. 38 §5	De Minaraad vraagt om de mogelijk “beleidsmatige kant” van de inzet van protocollen toe te lichten.	Met het protocol kan een voorgenomen depenalisering worden getest alvorens ze decretaal wordt bezegeld door de kwalificatie als inbreuk. Maar evengoed kan via het protocol een (tijdelijke) oplossing worden geboden voor een aan uitzonderlijke omstandigheden gerelateerd onvermogen van het parket om de zaken strafrechtelijk af te handelen.
39	Art.37	De Minaraad vraagt te zorgen voor een goed management van de werklast als gevolg van “harde seponering”.	Een eventuele verhoging van de werklast als gevolg van de intrede van Vlaamse regelgeving in het KVH moet worden ingeschat naar aanleiding van het implementatiedecreet.
40	Hfst. 8	De Minaraad vraagt om de rechtsonderhorigen meer inzicht te verschaffen in de wijze van berekening van de boetes.	Artikel 76 stelt een verplichting in om algemene beleidslijnen van de Vlaamse Regering op het vlak van sanctionering openbaar te maken, weliswaar zonder de verplichting op te leggen steeds dergelijke beleidslijnen op te stellen. Zie ook randnr. 45.
41	Hfst. 4	De Minaraad vraagt wat de verhouding is tussen het herstelluik van het KVH en de regeling van Titel XV van het DABM.	Het herstelluik van het KVH is gebaseerd op schuldaansprakelijkheid, en verhindert niet dat systemen van objectieve aansprakelijkheid of gemengde systemen (zoals titel XV DABM, als omzetting van de Richtlijn Milieuschade 2004/35/ EG) in specifieke niches blijven bestaan. Na implementatie van titel XVI DABM in het KVH is de verhouding tussen het KVH en titel XV DABM exact dezelfde als de huidige verhouding tussen titel XV en titel XVI DABM.
42	Art. 48	De Minaraad vraagt hoe de methode eruit zal zien voor de inschatting van het herstel bij financieel equivalent	Meerdere systemen zijn mogelijk. De stedenbouwreglementering maakt bijvoorbeeld al decennialang zonder veel problemen gebruik van een in een BVR vastgelegde regeling met forfaitaire bedragen. In de context van het Onroerenderfgoeddecreet van 2013 wordt de schadevergoeding door de Inspecteur Onroerend Erfgoed i.s.m. het Agentschap Onroerend Erfgoed berekend via formules die voortdurend worden geëvalueerd en waar nodig aangepast aan de rechtspraak die daarrond ontstaat.
43	Hfst. 4	De Minaraad vraagt te voorzien in een lichtere procedure voor herstelmaatregelen waarbij snelheid wenselijk is.	Voor het opleggen van een publieke herstelmaatregel is er maar één blokkerende termijn, d.i. de termijn van 30 dagen die de betrokkene krijgt voor het voeren van een schriftelijk verweer, waar nodig nog aangevuld met enkele dagen voor het organiseren van een mondelinge hoorzitting. Deze beperkte termijn is geen tijdverlies, maar noodzakelijk om de rechten van verdediging van de overtreder te respecteren. Voor de consolidatie van de schade in

			<p>afwachting van het opleggen van de publieke herstelmaatregel kan waar nodig een beveiligingsmaatregel met onmiddellijk effect worden opgelegd, zelfs mondeling ter plaatse indien nodig.</p> <p>Belangrijk verschil met het DABM is ook dat een bestuurlijke herstelmaatregel in de zin van het KVH onmiddellijk de mogelijkheid tot ambtshalve uitvoering en / of een bestuurlijke dwangsom insluit. In de context van het DABM wordt in de praktijk eerst een niet rechtstreeks afdwingbare (“tandenloze”) bestuurlijke maatregel opgelegd, waarna de procedure wordt hernomen wanneer blijkt dat de overtreder de maatregel naast zich neerlegt, bv. om een bestuurlijke dwangsom toe te voegen.</p> <p>In de praktijk komt de “eerste” bestuurlijke maatregel, opgelegd in de context van het DABM, neer op een aanmaning in de zin van art. 49 KVH, waarvoor evenmin termijnen zijn bepaald.</p>
44	Hfst. 7	De Minaraad pleit voor een systeem waarbij er een faire behandeling gegarandeerd wordt van zowel de “vermoedelijke overtreders” als van de “potentieel benadeelden”.	In tegenstelling tot de strafrechter, kan de bestuurlijke overheid geen rechtstreekse genoegdoening bieden voor schade aan particuliere belangen. Daarvoor dienen benadeelden van een misdrijf, inbreuk of normschending zich hoe dan ook tot de rechter te wenden. Hoofdstuk 7 KVH geeft derden tegelijkertijd wel het recht om bij het Handhavingscollege in verzet te komen tegen bestuurlijke herstelbeslissingen of herstelschikkingen.
45	Hfst.8	De Minaraad vraagt zich af of de VR niet zou moeten worden verplicht om beleidslijnen vast te stellen	Een verplichting instellen voor het vaststellen van beleidslijnen zou voor een kaderdecreet, dat openstaat voor alle Vlaamse regelgeving, te ver gaan. Niet elk decreet heeft immers een even grote nood aan dergelijke beleidslijnen.

	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
46	4	<p>Voor de bestuursdocumenten in elektronische vorm en het digitaal archief beveelt de VTC aan dat in de doelstelling zoals geformuleerd in de memorie en bij voorkeur ook in het ontwerp zelf meer expliciete voorbeholden worden opgenomen. Het is onduidelijk of het een kruispuntbank of een gewone databank betreft. De compartimentering en het beperken van toegangen volgens de principes van noodzakelijkheid en evenredigheid zal essentieel zijn om te voldoen aan de principes van de AVG.</p>	<p>Het digitaal archief (ondertussen digitaal klassement genoemd) vormt samen met het bestuurlijk sanctieregister en het maatregelenregister het zogenaamde Vlaams Handhavingsplatform. Het digitaal klassement is een databank en géén kruispuntbank. Het is bovendien de authentieke bron voor de met toepassing van artikel 4 §1 opgestelde en geborgde digitale documenten.</p> <p>De data in het Vlaams Handhavingsplatform is op drie manieren raadpleegbaar: a) via de registers (het sanctieregister en het maatregelenregister), b) via de in artikel 80 bedoelde toegang (de handhavingsbibliotheek, als <i>viewer</i> op het volledige handhavingsplatform) en c) via kennisgeving van de opgestelde documenten aan de personen en instanties aan wie zij gericht zijn of aan wie een afschrift wordt overgemaakt.</p> <p>De registers (a) geven toegang tot een specifieke selectie van data, gelinkt aan de respectievelijke doeleinden zoals omschreven in het decreet. Data worden er maar beschikbaar van zodra specifieke beslissingen of handelingen door functiehouders zijn genomen, en dit enkel voor de in het decreet aangeduide instanties, naast de personen waarop die informatie betrekking heeft. Een proces-verbaal zal bv. via het sanctieregister maar raadpleegbaar zijn als onderdeel van het bestuurlijk sanctiedossier, van zodra de beboetingsinstantie beslist tot bestuurlijke vervolging voor de daarin vastgestelde feiten. Dit betekent dat via het bestuurlijk sanctieregister maar kennis kan worden genomen van een proces-verbaal nadat dit aanleiding heeft gegeven tot een vervolgingsbeslissing. De informatie, raadpleegbaar in de registers, is m.a.w.</p>

			<p>slechts een selectie van de informatie, beschikbaar in het Vlaams Handhavingsplatform, en bovendien niet in <i>real time</i> bevroegbaar.</p> <p>De handhavingsbibliotheek (b) kan in theorie wel toegang geven tot <i>alle</i> informatie die aanwezig is in het Vlaams Handhavingsplatform, en dit in <i>real time</i>. Dit betekent bv. dat processen-verbaal in de handhavingsbibliotheek zichtbaar zijn van zodra ze in het digitaal klassement zijn geborgd. Anderzijds is de toegang voor de in artikel 80, derde lid bedoelde instanties afhankelijk van een toestemming van de Vlaamse Regering, na advies van de VTC. Toegang wordt enkel verleend wanneer dit noodzakelijk en evenredig is voor een van de doeleinden, vermeld in art. 80, 1ste lid KVH.</p> <p>Compartimentering en beperking van de toegang volgens de principes van noodzakelijkheid en evenredigheid is bijgevolg verzekerd.</p> <p>Voor de kennisgeving van de opgestelde documenten aan personen en instanties, wordt verwezen naar de toelichting in randnummer 3.</p>
47	4	Er moeten voldoende waarborgen worden ingebouwd , in eerste instantie door maatregelen als pseudonimisering bij het uitvoeren van analyses op de datasets	Hiermee zal rekening worden gehouden bij de uitbouw van het Vlaams Handhavingsplatform.
48	5	Er is sprake van tegenstrijdigheid met art. 10/5 e-GOV decreet wat de taken van de VTC betreft	Het KVH opteert ervoor om de bestaande regeling, zoals ze nu uniform in de diverse handhavingsluiken van Vlaamse regelgeving is opgenomen, over te nemen. Als <i>lex specialis</i> , heeft het KVH voorrang op de regeling van het e-GOV decreet als <i>lex generalis</i> .
49	5	<p>Het is niet duidelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> - waarom niet tevens beroep wordt gedaan op de punten e) en h) van artikel 23, lid 1 AVG. 	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de toevoegingen in art. 5 §3, 1 ^{ste} lid (aanhef) en 2 ^{de} lid (in fine).

		<ul style="list-style-type: none"> - hoever de discretionnaire bevoegdheid gaat om de rechten niet toe te passen. Het is aangewezen om de Vlaamse Regering te machtigen dit verder uit te werken in uitvoeringsbesluiten. 	
50	Hfst. 2	De VTC beveelt aan om het ontwerp aan te vullen met de verplichtingen, opgelegd in art. 12 AVG	De AVG heeft rechtstreekse werking, waardoor de overname ervan niet nodig en evenmin wenselijk is.
51	6	De lange maximale bewaringstermijn moet worden verantwoord. De VTC adviseert om in het ontwerp de maximale bewaartermijn(en) voor deze verwerking van persoonsgegevens te voorzien, rekening houdend met de onderscheiden doeleinden ervan, of toch minstens criteria op te nemen die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen.	<p>Op deze aanbeveling werd ingegaan.</p> <p>Voor het bepalen van de bewaartermijnen sluit het Kaderdecreet aan bij de algemene systematiek, vooropgesteld in art. III.80 e.v. Bestuursdecreet. Dit houdt in dat de concrete bewaartermijnen van categorieën van overheidsinformatie worden vastgelegd in serieregisters, na goedkeuring van de bevoegde selectiecommissie. Tegelijkertijd beschrijft artikel 6 voortaan de criteria die bij het bepalen van de termijnen moeten worden gehanteerd.</p> <p>Alleen de termijnen van 10 en 6 jaar voor de publicatie in het bestuurlijk sanctieregister blijven behouden. Deze termijnen zijn gerelateerd aan de termijnen die het toepassingsgebied van de figuur van de opschorting aflijnen (art. 34), en op hun beurt verband houden met de verjaringstermijn voor de bestuurlijke sanctionering van misdrijven en inbreuken (5 en 3 jaar, via stuiting te brengen op 10 en 6 jaar).</p> <p>Het uiterst gevoelig karakter van publicaties in het sanctieregister noodzaakt een uniforme, vaste termijn, die eenvoudig kan worden bewaakt. Het schrappen van de publicatie van de vervolging uit het bestuurlijk sanctieregister, betekent overigens niet dat de onderliggende data verdwijnen: deze data blijven opvraagbaar in de handavingsbibliotheek (art. 80) voor diegenen die er via een toelating van de Vlaamse Regering toegang toe hebben, volgens de in de serieregisters bepaalde termijnen.</p>

52	6, 80	Voor het digitale archief moeten ook duidelijke termijnen worden bepaald.	Zie randnummer 51.
53	19,24	Er moet voor deze risicovolle verwerkingen gegarandeerd worden dat de principes van proportionaliteit, integriteit en vertrouwelijkheid voor alle betrokkenen bewaakt wordt.	Volgens art. 8 §4 KVH kan een toezichthouder zijn bevoegdheden alleen gebruiken als dat redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van zijn taak. Naar aanleiding van deze opmerking en de adviezen van SERV en MINA wordt daar nog uitdrukkelijk aan toegevoegd dat het toezicht onafhankelijk en neutraal moet worden uitgeoefend, en dat de toezichthouder erover moet waken dat de inzet van zijn bevoegdheden geen onevenredige schade veroorzaakt bij de overtreder of derden. Tot slot geldt conform art. 104 KVH een geheimhoudingsplicht, gesanctioneerd met zware straffen.
54	40 §3, 53 §3 en 67 §1	Voor de videoconferentie bij hoorplicht moeten minstens volgende punten worden behandeld: a) respect voor de keuze van de ge-/verhoorde; b) de keuze voor een leverancier die aan de eisen van de AVG kan voldoen; c) verwerkersovereenkomst met de leverancier; d) technische en organisatorische beveiliging.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassingen in art. 21, tweede lid, art. 40 §3, tweede lid en art. 53 §3, tweede lid KVH.
55	77	Het agentschap J&H moet uitdrukkelijk worden aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassing in art. 77, tweede lid KVH.
56	78 §1, 1 ^{ste} lid, 3 ^o	De categorieën van persoonsgegevens moeten verder worden bepaald wat de omschrijving van de gepleegde feiten betreft.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassing in art. 78 §1, eerste lid, 3 ^o .
57	78 §1, 2 ^{de} lid	De informatie m.b.t. niet – KVH – procedures die worden opgenomen in het sanctieregister moet decretaal bepaald worden.	De instap in het Vlaams Handhavingsplatform (VHP) is onafhankelijk van de instap in het KVH. Uiteraard kan voor Vlaamse regelgeving die niet (of nog niet) in het KVH is ingestapt, geen andere informatie in het platform worden opgenomen dan wat door het KVH wordt voorzien. Omdat de gebruikte terminologie kan verschillen, moet er echter wel een mapping gebeuren. Dit is louter een technische oefening, die thuishoort in een BVR, waarin tegelijkertijd ook de instap in het VHP wordt geregeld (zie art. 3, 3 ^{de} lid KVH).
58		Er moet worden nagegaan of de ontvanger op basis van de op hem toepasselijke wetgeving	Hiermee zal rekening worden gehouden bij de uitbouw van het Vlaams Handhavingsplatform.

		rekening mag houden met de informatie die in het bestuurlijk sanctieregister is opgenomen.	
59	80	De bewaartermijn van de (aan info in het sanctieregister) gerelateerde documenten in het digitaal archief moet worden bepaald.	Zie randnummer 51.
60	81	De in de MvT opgesomde doeleinden voor het maatregelenregister moeten ook in het decreet worden opgenomen.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie artikel 81, 5 ^{de} lid KVH.
61	81,2 ^{de} lid	Het agentschap moet uitdrukkelijk worden aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassing van artikel 81, 2 ^{de} lid KVH.
62	81, 4 ^{de} lid	De instrumenterend ambtenaar moet ook uitdrukkelijk in de lijst met ontvangers worden opgenomen.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassing van artikel 81, 4 ^{de} lid KVH.
63	84	De doeleinden van de arrestendatabank moeten worden verduidelijkt.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassingen in artikel 84 §1, tweede lid. Het doel van de arrestendatabank zoals omschreven in de MvT bij het KBH, en blijft onveranderd. Zie Parl. St. VI. P. 2018-2018, 1825/1, 107.
64	84	Het agentschap moet uitdrukkelijk worden aangeduid als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassingen in artikel 84 §1, eerste lid.
65	84	De categorie betrokkenen moet worden verduidelijkt in het ontwerp.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassingen in artikel 84 §1, derde lid.
66	84	De categorieën van persoonsgegevens moeten worden verduidelijkt in het ontwerp.	De rechter bepaalt de inhoud van zijn beslissing. Het kan dus gaan over alle denkbare persoonsgegevens, zodat een poging om die in kaart te brengen weinig zinvol is.
67	84	Als beschermingsmaatregel moet in de eerste plaats anonimisering worden toegepast, en als dat niet mogelijk is, pseudonimisering.	Op deze aanbeveling werd ingegaan: zie de aanpassingen in artikel 84 §1, vierde lid.

68	84	Afhankelijk van het doel moet de anonimisering / pseudonimisering in de eerste plaats bij een trusted third party gebeuren.	Gelet op de dispatch – functie van niet gepseudonimiseerde rechterlijke beslissingen, vervat in artikel 84 §2, is outsourcing van de pseudonimisering bij een trusted third partij weinig zinvol. Hoe dan ook is dit geen aspect dat in het decreet moet worden geregeld.
69	84	De bewaartermijnen van de arrestendatabank moeten worden afgestemd op de doelstellingen van de arrestendatabank, tenzij er voor een maximale anonimisering wordt gekozen.	De publicatie in het kader van transparantie voor de uitvoering van het vervolgingsbeleid, geldt ook voor het verleden. In die zin worden er geen bewaartermijnen bepaald voor de arrestendatabank. Bovendien gaat de regeling van artikel 84 nog steeds uit van de maximale verwijdering van persoonsgegevens. (zie randnr. 67) Om gelijkaardige redenen voorziet een vergelijkbaar federaal initiatief eveneens in bewaartermijnen van onbepaalde duur (Parl. St. Kamer 2021-2022, 25-26).
70		De rol van de functionaris voor de gegevensbescherming wordt voor de registers best verankerd in de regelgeving.	Er zal een beheerssysteem worden opgezet zodanig dat de verwerking in het kader van de registers gebeurt in overeenstemming met de AVG en in het bijzonder met de principes van art. 5 AVG. De werking en doeltreffendheid van het beheerssysteem wordt gecontroleerd door de functionaris voor gegevensbescherming.
71		Er wordt best al een GEB gemaakt in het kader van het regelgevend proces.	De GEB in het kader van het regelgevende proces maakt deel uit van de specifieke GEB van het Vlaams Handhavingsplatform dat in opmaak is. De DPO was betrokken bij opmaak van de regeling van het KVH.
72		Er moeten bepalingen over juistheid en actualisering worden opgenomen, eventueel door te verwijzen naar bestaande bepalingen.	De verplichting dat de persoonsgegevens juist moeten zijn en zo nodig moeten worden geactualiseerd, vloeit voort uit artikel 5, 1d) van de AVG, en rust op het agentschap Justitie en Handhaving als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG.
73	79 §4	De toegang voor de personen tot de gegevens die op hen betrekking hebben moet op een andere manier gekaderd worden dan in een protocol.	De verwijzing naar artikel 79 §3 in artikel 79 §4 berustte op een materiële vergissing en is geschrapt. De natuurlijke personen en rechtspersonen hebben daardoor een vrije toegang tot de gegevens, gepubliceerd in de registers, die op hen betrekking hebben.
74		De nodige veiligheidsmaatregelen moeten worden genomen rekening houdend met de adviezen van de VTC.	Hiermee zal rekening worden gehouden bij de uitbouw en het beheer van het Vlaams Handhavingsplatform.

College van Procureurs Generaal (18/10/2022)

	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
75	Art. 3	Het is aangewezen om meteen duidelijkheid te brengen over welke decreten wel of niet zullen aansluiten.	<p>Het is onmogelijk om nu reeds te voorspellen welke Vlaamse regelgeving finaal al dan niet zal instappen.</p> <p>Wel zal nog deze legislatuur een ontwerp van implementatiedecreet aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd, waarin een eerste omvangrijke groep van Vlaamse regelgeving onder het toepassingsgebied van het KVH wordt gebracht.</p>
76	Art. 8 §4, 4 ^{de} lid	Ambitie om algemeen handhavingskader te zijn wordt ingeperkt door het verbod voor de toezichthouder om zijn bevoegdheden te gebruiken voor o.a. het inwinnen van informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.	<p>Dit verbod is voor de meeste Vlaamse regelgeving zonder meer een gepaste en noodzakelijke inperking van de bevoegdheden van de toezichthouder. Dat het KVH er de standaard van maakt, is dan ook logisch.</p> <p>De Vlaamse regelgeving die van deze standaard moet afwijken, kan dit doen via het implementatiedecreet, uiteraard met opgave van de belangwekkende redenen die deze afwijking noodzaken.</p>
77	Art. 27 §5	Het KVH bepaalt geen enkele bijzondere rechtswaarborg voor minderjarigen aan wie een bestuurlijke sanctie wordt opgelegd.	Minder dan 1 % van de Vlaamse decreten voorziet in bestuurlijke sanctiëring van minderjarigen. Het is dan ook niet onlogisch dat het KVH in navolging van het KBH dit gegeven als standaard bevestigt door het opleggen van bestuurlijke sancties aan minderjarigen uit te sluiten. Sectorale regelgeving die toch kiest voor een bestuurlijke sanctiëringmogelijkheid, dient dit in een bijzondere regeling en omgeven door de nodige waarborgen mogelijk te maken. Dit is meteen een drempel die lichtzinnige keuzes in die zin moet voorkomen.

78	Art. 2, 25°	Wanneer een norm niet belangrijk genoeg is om strafrechtelijk of bestuurlijk te worden gesanctioneerd, valt het moeilijk in te zien dat de schending van dergelijke norm een herstel – of beveiligingsmaatregel kan verantwoorden.	<p>De grondslag van een publieke herstelmaatregel is het verboden karakter van de schadeverwekkende gedraging, niet het feit dat de miskennis van dit verbod ook aanleiding kan geven tot het opleggen van een straf of sanctie.</p> <p>Het komt aan de decreetgever toe om a) bepaalde gedragingen of omissies verboden te stellen en b) te bepalen wat het gevolg is van de miskennis van dit verbod. Niets verplicht hem om te voorzien in de strafbaarstelling of sanctioneerbaarheid van de verboden gedraging.</p> <p>Een van de belangrijkste redenen om gedragingen verboden te stellen, is precies omdat zij potentieel schadelijk zijn in het licht van welbepaalde publieke belangen.</p>
79	Art. 2, art. 8 §4, lid 4	Het is aangewezen om een definitie van een bestuurlijk opsporingsonderzoek in te voegen in het KVH, in het licht van het toepassingsgebied van de AVG. Art. 8 §4, lid 4 KVH verwijst bv. naar art. 9, lid 1 AVG, terwijl de AVG bij het gebruik van opsporingsrechten naar misdrijven niet van toepassing is.	<p>De AVG is toepassing op alle opsporingsverrichtingen van de bijzondere inspectiediensten, ook wanneer deze kaderen in een strafrechtelijk opsporingsonderzoek. Het heeft dan ook weinig zin om in functie van de afbakening van het toepassingsgebied van de AVG een specifieke definitie voor bestuurlijke opsporing op te nemen.</p> <p>De aanhef van artikel 8 §4, 4de lid KVH heeft bovendien enkel relevantie in die gevallen waarin de AVG wel van toepassing is. Zij heeft geenszins de bedoeling het toepassingsgebied van deze verordening af te bakenen, wat ten andere niet aan de decreetgever toekomt.</p>
80	Art. 21	Zelfs met het gebruik van de impliciete bevoegdheden is het de decreetgever niet toegestaan om in te grijpen in de regels van het Wetboek van Strafvordering voor het horen van getuigen en verdachten. De rechten bij het verhoor door een toezichthouder bepaald in het KVH zijn	<p>Aan deze opmerking werd gevolg gegeven door de regels voor het bestuurlijk verhoor af te lijnen op die van het strafrechtelijk verhoor: zie het aangepaste artikel 21, 1ste lid KVH.</p> <p>Alleen voor het bestuurlijk verhoor bij videoconferentie wordt nog voorzien in een eigen regeling, nu het wetboek van Strafvordering vooralsnog geen (algemeen inzetbare) regeling in die zin bevat.</p>

		beprekter dan degene waarop een verdachte zich kan beroepen op basis van artikel 47 bis Sv..	
81	Art. 8 §2, 1°	De verwijzing naar de instanties vermeld in artikel 8 §2, 1° is te ruim	Aan deze opmerking is gevolg gegeven door de aanpassing van artikel 8 §2, 1° en 2°.
82	Art. 8 §2, 5°	De vraag is om personeelsleden van Havenbedrijven aan te stellen als toezichthouder voor zaken waarvoor hun werkgever mogelijk strafrechtelijk verantwoordelijk zou kunnen zijn.	Toezichthouders moeten hun opdracht onafhankelijk en neutraal uitoefenen (art. 8 §4 in fine). Bovendien is minstens de politie steeds bevoegd om misdrijven vast te stellen, wat niet wordt verhinderd door de aanstelling van toezichthouders door het Havendrijf.
83	Art. 8 §3	Vermeden moet worden dat de werkzaamheden van politionele toezichthouders worden toegerekend op de researchcapaciteit van de gerechtelijke politie, die nu reeds ernstig in het gedrang is.	Dit is een inschatting die door de geïntegreerde politie moet worden gemaakt bij de aanstelling (op vrijwillige basis!) van toezichthouders binnen hun operationeel kader.
84	Art. 12§2, 27 §4	De regeling rond de identificatie van de bestuurder van een voertuig is te eenvoudig: er is geen termijn bepaald waarbinnen de gegevens van de gebruikelijke bestuurder moeten worden aangeleverd. De vraag is ook hoe die medewerkingsplicht gesanctioneerd wordt. Wellicht kan art. 103 KVH niet worden gebruikt aangezien artikel 27 §4 in het hoofdstuk bestuurlijke sanctionering staat.	De termijn wordt bepaald door de toezichthouder die de inlichtingen opvraagt. De rechtspersoon - kentekenhouder die weigert de gebruikelijke bestuurder aan te wijzen maakt zich schuldig aan verhindering van toezicht in de zin van art. 104, 1 ^{ste} lid KVH, en is bijgevolg strafbaar. De kentekenhouder van de persoon die moedwillig weigert om de persoon die bestuurder was op het ogenblik van de vastgestelde feiten aan te wijzen, wordt conform art. 27 §4 KVH geacht de bestuurder te zijn geweest van het voertuig. Als "sanctionering" is dat voldoende.
85	Art. 43, 94	De vereenvoudigde sanctieprocedure is een disproportionele inperking van het recht op verdediging:	De vereenvoudigde procedure is standaard enkel van toepassing op mineure feiten, waarvoor maximum een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd

		<ul style="list-style-type: none"> - er is geen invloed op de maximumboete; - er kan geen opschorting worden verleend; - voor de toepassing van art. 43 kan het ook gaan over moeilijk toe te passen feiten of feiten die moeilijk toerekenbaar zijn: de verhouding tussen art. 43 en 94 is onduidelijk. 	<p>van 1.000 EURO. Hier is het karakter van “mineure feiten”, afgeleid uit de maximum geldboete, bepalend.</p> <p>Voor de van toepassingstelling van art. 94 op de bestuurlijke sanctionering van bepaalde “niet – mineure” feiten zijn andere kenmerken bepalend, met name de forfaitaire berekening van de bestuurlijke geldboete en de eenvoudige vaststelling / toerekenbaarheid van de feiten.</p> <p>De voorwaarde van mineure feiten, die geldt voor de toepassing art. 43, geldt m.a.w. niet voor de toepassing van art. 94, en vice versa. Dit onderscheid is duidelijk en redelijk verantwoord.</p> <p>Er kan wel degelijk opschorting worden verleend voor feiten die worden afgewikkeld via de vereenvoudigde procedure.</p>
86	Art. 84	De benaming “arrestendatabank” is niet ideaal. Er moet ook worden verduidelijkt wat een eindbeslissing op strafgebied is.	<p>De arrestendatabank is reeds online, onder die “merknaam”. Deze benaming is begrijpelijk voor de rechtsonderhorige, wat binnen de doelstelling van de databank belangrijker is dan het juridisch onderscheid tussen vonnissen en arresten.</p> <p>De verplichting dat de rechterlijke beslissing een eindbeslissing moet zijn, wordt geschrappt.</p>
87	Hfst 12	Het lijkt aangewezen een bepaling in te voeren in het ontwerp die toelaat dat de gegevens die reeds in het bestuurlijk sanctieregister en de databank rechtspraak Vlaamse regelgeving zijn opgenomen in het nieuwe bestuurlijke sanctieregister en de Arrestendatabank mogen worden overgenomen.	De inhoud van respectievelijk het bestuurlijk sanctieregister en de arrestendatabank is breder of valt minstens samen met die van dezelfde figuren in het KBH. In die zin lijkt een overgangsbepaling niet nodig.
88	8, 9 §3	Beschikt de toezichthouder zonder de hoedanigheid van AGP wel nog over een opsporingsopdracht?	De toezichthouder zonder de hoedanigheid van AGP beschikt nog steeds over een volledige opsporingsopdracht m.b.t. de inbreuken waarvoor hij bevoegd is.

		<p>Waarom worden personeelsleden van de provincie niet in de lijst van mogelijke toezichthouders opgenomen?</p>	<p>Vaststelling is dat personeelsleden van de provincie in de praktijk vrijwel nooit worden ingeschakeld voor de vaststelling van “Vlaamse” misdrijven, inbreuken of normschendingen.</p> <p>Wanneer daar nood aan zou zijn, kan het sectoraal decreet nog steeds in die mogelijkheid voorzien, in aanvulling op het KVH.</p>
89	9	<p>Wordt via onder meer de figuur van de waarschuwing geen afbreuk gedaan aan artikel 29 §1 Sv.?</p> <p>Waarom worden vaststellingen van normschendingen aan de beboetingsinstantie bezorgd, als die geen sanctie daarvoor kan opleggen</p> <p>Het niet opleggen van een verplichting tot het overmaken van een PV met bijzondere bewijswaarde aan de verdachte brengt het risico met zich mee van nodeloze discussies over de schending van de rechten van verdediging in de latere procesfase</p>	<p>Bij misdrijven vormt de bevoegdheid tot het geven van een waarschuwing inderdaad een belangrijke afwijking van artikel 29 Sv., dat iedere ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of een wanbedrijf, ertoe verplicht is daarvan dadelijk kennis te geven aan het openbaar ministerie. Slechts indien de vastgestelde misdrijven betrekking hebben op wetgeving die niet onder de controlebevoegdheid valt van de toezichthouder, of bij de vaststelling van misdrijven van gemeen recht, geldt er een kennisgevingsplicht ten aanzien van het Openbaar Ministerie. Het is in die zin een verre gaande bevoegdheid, die moet worden uitgeoefend in overeenstemming met de bindende beleidslijnen van opsporing die de Vlaamse Regering desgevallend heeft vastgesteld. Tegelijkertijd is het een figuur die in Vlaamse regelgeving veel voorkomt, en als essentieel wordt beschouwd voor een efficiënte, redelijke handhaving en de beheersing van de werklust die daarmee verbonden is.</p> <p>De verplichtingen om vaststellingen van normschendingen over te maken aan de beboetingsinstantie, betrof een materiële vergissing, en wordt gesupprimeerd.</p> <p>De keuze om niet te voorzien in een formele koppeling tussen bijzondere bewijswaarde en het overmaken van een afschrift aan de geverbaliseerde persoon, werd reeds genomen n.a.v. het KBH, en daar verantwoord (zie Parl. St. VI. P. 2018-2019, 1825/1, 62-63). Feit is dat de mogelijkheid tot het overmaken van een PV als stuk van het opsporingsonderzoek een uitzondering uitmaakt op het geheim van dit onderzoek. In een aantal gevallen is het niet raadzaam het PV al over te maken aan de verdachte, om</p>

			hem niet te verontrusten / te waarschuwen terwijl het onderzoek nog loopt. Het staat het OM vrij om richtlijnen uit te vaardigen voor de gevallen waarin steeds en onmiddellijk een afschrift van het PV moet worden overgemaakt. Bij gebreke aan dergelijke richtlijnen, oordeelt de verbalisant zelf.
90	17	Is het niet de bedoeling om ook m.b.t. dieren (zoals bij zaken) mee te delen waar deze worden bewaard?	Aan deze opmerking werd gevolg gegeven: zie de aanpassing in artikel 17 §2.
91	22	De beperkende voorwaarde van 5000 EURO bij visitatie of de heterdaadprocedure is onvoldoende, gelet op vangnetstrafbepalingen in bepaalde Vlaamse regelgeving.	Het argument van de vangnetstrafbepaling geldt niet voor inbreuken, en is veeleer een kritiek op de (inschaling van de) vangnetstrafbepaling dan op de grens van 5.000 EURO. Dergelijke “vangnetstrafbepalingen” (met art. 16.6.1 §1 DABM als meest bekende voorbeeld) komen bovendien weinig voor in Vlaamse regelgeving.
92	34	De regeling rond uitstel en opschorting vereist kennisname van het strafregister door de beboetingsinstantie, terwijl dit wettelijk niet mogelijk is.	Aan deze opmerking werd gevolg gegeven: zie artikel 27 §6.
93	37, 86 en 97	De vorderingsbevoegdheid van de beboetingsinstantie is principieel niet van toepassing op de politie-toezichthouder (artikel 37 en artikel 97), maar door de mogelijkheid, voorzien in artikel 86, bestaat het risico dat daarvan in Vlaamse regelgeving toch kan worden afgeweken.	De vorderingsbevoegdheid in de zin van artikel 37 KVH is wel van toepassing op het personeelslid van de geïntegreerde politie, dat conform art. 98 §2, 4° uitdrukkelijk is aangesteld als toezichthouder. Deze aanstelling gebeurt immers op basis van vrijwilligheid. Een bepaling in een inhoudelijk decreet, die in afwijking van artikel 97 van rechtswege aangeduide toezichthouders zou onderwerpen aan het vorderingsrecht van de beboetingsinstantie, zou wellicht botsen op de grenzen van artikel 10 BWHI.
94	38	In §3 lijkt er een tegenstrijdigheid i.v.m. de initiële termijn voor het OM te bestaan, wellicht moet dit 6 maanden zijn i.p.v. 3 maanden.	De verwijzing naar een “initiële termijn van zes maanden” betreft een materiële vergissing en werd gecorrigeerd naar drie maanden.

		<p>Zoals het in §4 gelibelleerd staat, lijkt het OM de beboetingsinstantie ook te moeten verwittigen dat de strafvordering is ingesteld of vervallen, zelfs als het OM de beboetingsinstantie tijdig op de hoogte heeft gebracht van zijn beslissing om het misdrijf strafrechtelijk af te handelen.</p>	<p>Een vergelijkbare verplichting wordt door art. 38 §2 KVH gelegd op de beboetingsinstantie, voor wat de activiteiten in het bestuurlijke spoor betreft.</p>
95	Hfst 5	<p>Het OM en de rechter lijken geen rol meer te spelen bij het vorderen / opleggen van beveiligingsmaatregelen</p>	<p>De strafrechter en bij uitbreiding het parket hebben een reactieve rol: zij treden op tegen een misdrijf dat minstens reeds is aangevangen, en zijn aanvullend bevoegd om te oordelen over de publieke en private schade die daaruit is voortgevloeid. Vanuit die hoedanigheid worden zij door het KVH bevoegd gemaakt publieke herstelmaatregelen te vorderen / op te leggen, in het zog daarvan de vervolgte misdrijven die nog steeds in voortzetting zijn te staken (zie randnr. 33), en inperkende maatregelen (als onderdeel van de ruimere categorie van beveiligingsmaatregelen) op te leggen.</p> <p>Het opleggen van beveiligingsmaatregelen zonder verband met het vastgestelde misdrijf of de daaruit voortvloeiende schade, behoort niet tot de bevoegdheid van de strafrechter als bijzondere rechter.</p>
96	71	<p>Hoe verhoudt de verplichting van ambtshalve uitvoering van gerechtelijk opgelegde publieke herstelmaatregelen onder toezicht van de herstelinstantie of de gerechtsdeurwaarder zich ten aanzien van de machtiging door de rechter van het openbaar ministerie om ambtshalve in de uitvoering te voorzien (artikel 56, 4de lid)?</p>	<p>Het O.M. kan conform artikel 56, 4de lid KVH de rechter verzoeken om gemachtigd te worden om ambtshalve in de uitvoering van de bevolen werken te voorzien. Verkrijgt het zo'n machtiging, dan kan het de bevolen werken doen uitvoeren via een gerechtsdeurwaarder, in plaats en op kosten van de veroordeelde.</p>
97	77	<p>De toegang tot het sanctieregister voor de strafgerechten staat haaks op de vaststelling dat de strafrechter niet zomaar databanken kan consulteren en de gegevens ervan in zijn beslissing integreren zonder de rechten van verdediging te respecteren.</p>	<p>Aan deze opmerking werd gevolg gegeven door de toegang tot het sanctieregister te schrappen voor wat de strafgerechten betreft.</p>
98	77	<p>De verwijzing naar straffen is vreemd omdat het bestuurlijk sanctieregister geen straffen vermeldt.</p>	<p>Aan deze opmerking werd gevolg gegeven door de verwijzing naar straffen in artikel 77, 2de lid, 3° te schrappen.</p>

99	78 §1, 2°	De beschrijving van de gepleegde feiten moet voldoende gedetailleerd in tijd, ruimte en materialiteit te gebeuren.	Aan deze opmerking werd gevolg gegeven: zie de aanpassing in art. 78 1, 2° KVH.
100	85	Wat is de sanctie bij gebrek aan de verplichte overschrijving?	Aan deze opmerking werd gevolg gegeven door de overschrijving op straffe van onontvankelijkheid voor te schrijven: zie de invoeging in artikel 85 §1, 1 ^{ste} lid.
101	87	Doet de figuur van de onmiddellijke inning geen een afbreuk aan art. 29 §1 Sv. en de rol van het OM als spelverdeler?	De bevoegdheid van de deelstaat om te voorzien in de figuur van de onmiddellijke inning wordt zowel door het Grondwettelijk Hof als de afdeling Wetgeving van de Raad van State aanvaard: zie <i>Parl. St.</i> VI. P. 2018-2019, 1825/1, 388.
102	87	De verdubbeling van de bestuurlijke geldboete bij een definitieve strafrechtelijke sanctie voor soortgelijke feiten, veronderstelt een toegang tot het strafregister, terwijl de toezichthouder hier niet over beschikt.	Aan deze opmerking werd gevolg gegeven: zie de nieuwe paragraaf 6 van artikel 27.
103	104	Is een expliciete strafbaarstelling van het doorbreken van een verzegeling nodig in het licht van 283 tot en met 288 Sw?	De expliciete strafbaarstelling is nodig om van dit van oorsprong federale misdrijf (ook) een misdrijf in de zin van het KVH te maken, waardoor de mogelijkheid tot alternatieve bestuurlijke sanctionering die het KVH voorziet ook op deze misdrijven van toepassing wordt.

VCLP 22/09/2022

	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
104		Voor politiediensten met een dubbele hoedanigheid moet het duidelijk zijn onder welk stelsel men valt.	Het KVH doet geen afbreuk aan de normale bevoegdheden van de politieagent, gesteund op de Wet Politieambt en het Wetboek van Strafvordering. Hij kan er voor kiezen om te handelen in zijn hoedanigheid als politieagent, dan wel in zijn hoedanigheid als toezichthouder. In dat laatste geval maakt hij gebruik van de bevoegdheden die het KVH verleent aan deze hoedanigheid.
105	3	De VCLP onderschrijft de noodzaak voor een standaardregeling, maar wijst erop dat met de	Zie randnr. 1.

		formule van een instapdecreet de kans nog steeds groot is dat inspecties en politie geconfronteerd zullen worden met diverse procedures.	
106	4	De VCLP vraagt dat eerst een impactanalyse zou gebeuren wanneer de politie verplichtingen zouden worden opgelegd. De verplichting om afschriften van PV's naar de bevoegde beboetingsinstantie te sturen zou afhankelijk van de "instapdecreten" toch een belangrijke impact kunnen hebben. Zij vraagt zich verder af of "deze processen-verbaal het voorwerp kunnen uitmaken van openbaarheid van bestuur of worden gebruikt voor fiscale doeleinden", en verzoekt om "een aanpassing van artikel 9 §6 in die zin of een koppeling aan een eventueel instapdecreet".	<p>Zoals toegelicht in de memorie van toelichting, is deze verplichting essentieel voor de door het KVH beoogde evenwichten tussen het strafrechtelijke en bestuurlijke spoor. Bovendien verlicht zij de administratieve last voor het parket, verbonden aan de in artikel 38 §1 KVH voorziene informatieplicht. Het is tot slot weinig efficiënt om de informatiedoorstroming volledig via het overbevraagde parket te laten verlopen.</p> <p>Zoals de VCLP zelf aanhaalt, is de geïntegreerde politie op dit ogenblik bezig met het operationaliseren van het in artikel 40 WPA bedoelde gedematerialiseerde processen-verbaal. Deze e-PV's zullen op elektronische en beveiligde wijze doorstromen naar het parket via een connectie tussen de databank van de politie enerzijds, en het systeem in ontwikkeling van het parket anderzijds (JUSTINVENTAR). Vlaanderen biedt aan om het Vlaams Handhavingsplatform zo uit te bouwen dat een gelijkaardige geautomatiseerde en beveiligde doorstroming mogelijk wordt tussen het VHP en de databank van de politie. Vlaanderen heeft daarvoor langs zijn kant reeds de nodige budgetten voorzien, zodat de connectie technisch klaar zou kunnen zijn op het ogenblik dat de eerste Vlaamse regelgeving intreedt in het KVH, op voorwaarde dat hieraan de nodige prioriteit wordt gegeven, door beide partijen (VHP én politie).</p> <p>Processen-verbaal vallen in beginsel onder de uitzonderingsgrond, vermeld in art. II.36 §1, tweede lid, 4° Bestuursdecreet. Het verzenden van afschriften naar de bevoegde beboetingsinstantie i.f.v. de alternatieve bestuurlijke sanctionering van in Vlaamse regelgeving bepaalde misdrijven, heeft verder geen uitstaans met het gebruik van deze PV's "voor fiscale doeleinden".</p>
107	8 §3, 73 en 97	De VCLP is bezorgd over de financiering van de kosten die zij maken voor de handhaving van	Dat Vlaanderen de politie niet "algemeen" financiert is een logisch gevolg van de keuze voor een geïntegreerde politie op twee overheidsniveau's, niet zijnde

		<p>Vlaamse regelgeving. In het ontwerp is enkel een optionele financiering van de kosten van opleiding voorzien (art. 8 §3, 2de lid). De VCLP pleit voor een algemene steunverplichting en het optionele karakter weg te laten. Daarnaast pleit zij voor een aanpassing van artikel 97 in dezelfde zin, eventueel in samenhang met artikel 73. In samenhang hiermee stelt zij dat de tussenkomst van de lokale politie “in materies van bijzondere politiezorg” “subsidiar” is.</p>	<p>Vlaanderen. Het verticaliteitsbeginsel sluit een algemene “Vlaamse dotatie” uit.</p> <p>Dat de politie aan handhaving doet, en daarvoor kosten maakt, is verder niet meer dan normaal. Dat zij daarbij <u>gelijkwaardige</u> inspanningen levert voor alle overheidsniveau’s, <u>ook diegene die geen politieoverheid (mogen) zijn</u>, is dat ook, anders kan dit organisatiemodel uiteraard niet werken. Specifiek voor de lokale politie geldt bovendien dat de gemeentelijke toelage aan de politiezones in belangrijke mate wordt betaald vanuit het Gemeentefonds, dat op zijn beurt mede gespijst wordt door Vlaanderen.</p> <p>Of bedoeld organisatiemodel in de praktijk (nog) toelaat de gepaste politiezorg te leveren, is een vraag die betrekking heeft op mogelijke institutionele hervormingen, die het bestek van het KVH te buiten gaan.</p> <p>De vraag naar een algemene financiering staat verder haaks op de vraag in hetzelfde advies om “de (on)mogelijkheid om ons opdrachten te geven ... generiek te voorzien”.</p> <p>Inhoudelijk bieden de artikelen 8 §3 en 73 tenslotte bredere mogelijkheden dan enkel “financiering van de kosten van opleiding”. Subsidiëring is mogelijk voor de aanstelling van een personeelslid van de geïntegreerde politie als toezichthouder. Dit gebeurt op vrijwillige basis, maar houdt wel in dat de betrokkene net zoals elke andere toezichthouder gehouden is de vorderingen in de zin van art. 37 KVH na te leven.</p> <p>Specifieke financiering in het kader van artikel 73 KVH is per definitie gerelateerd aan effectieve handhavingsinzet.</p>
--	--	--	--

108	Art. 8 §2, Art. 97	De VCLP vraagt om het toekennen van de hoedanigheid van toezichthouder enkel mogelijk te maken voor het operationeel kader.	Op deze vraag wordt ingegaan: zie de aanpassingen in art. 8 §2, 1 ^{ste} lid, 5° en art. 97 KVH.
109	Art. 8§5	De VCLP vraagt om de voorlegging van een legitimatiebewijs voor de politie te schrappen. De politie heeft reeds eigen legitimatiebewijzen.	Art. 8 §5 doet geen afbreuk aan de Wet Politieambt, zoals de aanhef ervan aangeeft.
110	Art. 8	De VCLP vraagt dat zou worden bewaakt dat de bijzondere ambtenaren van de deelstaten zelf handelingen van gerechtelijke politie kunnen stellen.	In het KVH is de toezichthouder bevoegd voor toezicht én opsporing, m.i.v. het afnemen van verhoren. Bij de opsporing van misdrijven handelt hij (minstens) in de hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie.
111	16	De VCLP vraagt om de regeling voor het gebruik voor andere doeleinden van met audiovisuele middelen verkregen bewijs wordt geschrapt	Op deze vraag wordt ingegaan door de schrapping van art. 16, 5 ^{de} lid KVH.
112	Hfst 9	De VCLP vraagt een vaste toegang tot de gegevens van de Vlaamse overheid	Conform artikel 80 kan de Vlaamse Regering voor opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie toegang verlenen aan de geïntegreerde politie tot bepaalde gegevens uit het Vlaams Handhavingsplatform. De Vlaamse Regering beslist op basis van de criteria noodzakelijkheid en evenredigheid, na advies van de VTC. Eenzelfde regeling geldt voor bijzondere inspectiediensten.
113	Hfst 8	De VCLP vraagt om juridisch-structureel overleg over het vastleggen van beleidslijnen	Dit overleg kan waar nodig in praktijk georganiseerd worden, en behoeft geen decretale regeling.

SARO (31/08/2022)

	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
114		De SARO wijst erop dat voor de beleidsdomeinen 'ruimtelijke ordening' en 'onroerend erfgoed' er momenteel geen enkele concrete initiatieven zijn om de regelgeving inzake handhaving (o.a. VCRO, Onroerenderfgoeddecreet) ook effectief op te nemen in het kaderdecreet; laat staan dat hieromtrent enige intentieverklaring bestaat	Een voorontwerp van implementatiedecreet, dat een selectie van Vlaamse regelgeving waaronder de VCRO en het Onroerenderfgoeddecreet onder het toepassingsgebied van het KVH zal brengen, is in voorbereiding.

SALV (12/09/2022)

	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
115		De SALV vraagt om een adequate afweging te maken waarin de meerwaarde van de toepassing van het KVH op sectorale handhavingsregelingen wordt nagegaan om enerzijds het stroomlijnende en harmoniserende oogmerk van het KVH te waarborgen en anderzijds bestaande handhavingsprocedés naar waarde te blijven honoreren.	Deze oefening moet gebeuren n.a.v. de implementatiedecreten. Graadmeter zal daarbij zijn in welke mate de inspectiedienst haar huidige werking kan blijven voortzetten onder het KVH.

116		De SALV vraagt om in het KVH te verankeren dat toezichthouders het toezicht onafhankelijk en neutraal (moeten) uitoefenen.	Op deze vraag werd ingegaan: zie art. 8 §4, eerste lid in fine.
-----	--	--	---

Vlaamse Raad WVG 07/09/2022

Randnr.	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
117		De Vlaamse Raad WVG geeft op dit moment geen inhoudelijk advies, aangezien het KVH momenteel geen rechtstreekse uitwerking heeft op het beleidsdomein WVG.	

MORA 02/09/2022

Randnr.	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
---------	---------	-----------	------------------------------------

118		De MORA formuleert geen bemerkingen bij het ontwerpdecreet.	
-----	--	---	--

VLOR 25/08/2022

Randnr.	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
119		De VLOR ziet af van advisering gezien de geringe impact op het beleidsdomein Onderwijs.	

VVSG 24/10/2022

Randnr.	Artikel	Opmerking	Verduidelijking, repliek of gevolg
120	3	Het voordeel dat alle sectoren volgens dezelfde regels werken, realiseert zich pas als voldoende sectoren het kaderdecreet overnemen. De VVSG verwacht dat de Vlaamse overheid allereerst	Het is onmogelijk om nu reeds te voorspellen welke Vlaamse regelgeving finaal al dan niet zal instappen.

		duidelijk maakt welke sectorale decreten hun eigen apart handhavingsluit zullen laten vallen ten voordele van het kaderdecreet. Waarom is een aanpassing in één beweging (kaderdecreet + wijzigingen van sectorale decreten) niet mogelijk?	Wel zal nog deze legislatuur een ontwerp van implementatiedecreet aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd, waarin een eerste omvangrijke groep van Vlaamse regelgeving onder het toepassingsgebied van het KVH wordt gebracht. Via dit decreet zal onder meer het omgevingsrecht, waarin de gemeenten belangrijke handhavingsopdrachten vervullen, in belangrijke mate worden gestroomlijnd.
121	46	De VVSG blijft pleiten voor een systeem waarbij op het niveau van de strafbepaling zelf een uitzondering wordt gemaakt voor gemeenten die dezelfde overtreding als overlastgedraging bestraffen met GAS in hun politiereglement	Op deze vraag wordt ingegaan door het schrappen van artikel 46. Sanctionering van Vlaamse regelgeving via GAS moet dan worden geregeld in de strafbepalingen zelf, die niet in het KVH maar wel in de inhoudelijke decreten zijn opgenomen.
122	97	Volgens de VVSG rijst de vraag in welke mate de lokale politie er een prioriteit van zal maken om toezicht te houden op Vlaamse regelgeving, "aangezien zij niet Vlaams gefinancierd worden".	Zie randnr. 107.
123	12 §2	De VVSG wijst erop dat bij de regeling rond kentekenaansprakelijkheid nog een specifieke sanctie hoort voor de rechtspersoon die niet de gebruikelijke bestuurder aanwijst.	Het niet aanwijzen van de gebruikelijke bestuurder maakt in hoofde van de rechtspersoon verhindering van toezicht uit, en kan worden gesanctioneerd met de straf, vermeld in artikel 104, 1 ^{ste} lid.